

MLADENE, KAKO SI?

Svratište u Drinčićevoj. Bajka. Strah što ga ima i strah šta će biti kada ga ne bude. Razmišlja Mladen dok se kao mala senka, uplašeni duh, približava mestu gde brinu o ničijoj deci, deci koja ne postoje.

Tamo će dobiti toplu vodu da okupa svoja mršava leđa, uvek dobije nešto da pojede, čeka ga i kompjuter sa igricama koje voli da gleda dok pokušavaju da ga nauče da rukuje komandama, šarene knjige koje su mu daleke jer ne zna sva slova.

- Da li da ode i večeras, razmišlja dok mu u džepovima šuška i zvecka novac koji je zarado prošnjom ispred crkve Aleksandra Nevskog.

- Neću da se navikavam, to nije moja kuća, govori Mladen sam sebi, sećajući se razgovora odraslih da će Svratiste biti otvoreno samo do proleća...

Imam novca dovoljno da kupim veelikuuuuu pljeskavicu, tople palačinke ili čokoladu. I još će da mi ostane. Razmišlja Mladen dok se približava poznatoj kapiji na kojoj piše „Svratište“. Ne zna da čita, ali su mu rekli da tih nekoliko slova znači upravo to- Svratiste. Za njega Bajka. I Strah.

Pre nego što pozvoni, siguran je i večeras da ipak вреди ući jer će ga tamo dočekati jedna stroga, pravična i nežna žena, medicinska sestra, koja će ga ponovo, pošto se pozdrave, sa interesovanjem kao da je on jedini u celom Svratistu, pitati- Mladeke, kako si?

To ga nikad niko u njegovom životu dugom 12 godina nije pitao. Kako mu samo prija to pitanje. Više od svih pljeskavica, palačinki i čokolada u celom Beogradu. I tako, iz večeri u večer, iz dana u dan, to jedno kratko, iskreno, obično i tako dragoceno pitanje- Mladene, kako si? ... ta iskrena briga za njegove rane po nogama, rukama i duši, bile su dovoljan razlog da ponovo dođe u Svratiste.

Sa neskrivenim uzbuđenjem, možda i radošću, čekao je da se vrata otvore, i da mu ona ista žena postavi poznato pitanje:- Mladene, kako si?

„Pozdravi nekog“,
Radmila Pecija Urošević

/Sav prihod od knjige namenjen je deci zbrinutoj u Prihvatalištu i Prihvatnoj stanici u Beogradu, Bulevar Oslođenja 219/